

Krigsoversikt.

Det nye året har brakt alvorlige tilbakeslag for de allierte. I det fjerde Østen faller støttepunkt eller støttepunkt, og det viktigste: Singapore er alvorlig truet. Det var kanskje ventet, men sammenbruddet av offensiven i Nord-Afrika, som var Englands eneste store krigsinnsats siden mai ifjor, var ikke ventet. Motstanderne vil lenge enda nyte godt av sine langvarige forberedelser og av at de som oftest har anledningen til å ta initiativet. Det er heller ingen tvil om at tyskerne og japanerne på mange måter er overlegne når det gjelder strategi, det gjelder ikke bare den hensynsløse ofringen av menneskelig liv, men også herredømmet over krigskunstens finesser. Japanernes organisering av det omfattende angrepet har imponert, og de tyske panserdivisjoners duellighet i örkenkrig har i høy grad overrasket engelskmennene.

Diktaturstatene kan ennå gjøre store erobringer, men muligheten for å erobre England og USA. kommer ikke nærmere, og dermed er angriperne i virkeligheten like langt. Deres kamp er blitt en defensivkrig, et kappløp for å sikre seg de sterkeste mulige forsvarsstillinger når de alliertes offensiv kommer. Etter nederlaget i Sovjet-Samveldet har aksemaktene ikke lenger noen mulighet for å skaffe seg nye resurser, deres krigsinnsats og krigsproduksjon har nådd høydepunktet, mens de militære, økonomiske og inderpolitiske vanskene vokser hver dag. De kan sikre seg strategiske fordeler i tida som kommer, men de kan ikke hindre de allierte i å skape en helt overlegen krigsmaskin. Ved slutten av 1942 vil de allierte ha 150 - 170,000 fly, ti millioner ton nye handelskip og en krigsflåte som vil være suveren på alle hav. Om et år vil USA. ha 9 millioner mann under våpen, derav 2 millioner i flyvåpenet. England har ca. 2 millioner mann som ennå ikke er satt inn i kampene og som ikke trenges til forsvar av ørike, dessuten 1 million mann i Den nære Orient som holdes i beredskap til forsvaret av oljekildene, og i India ytterligere 1 million mann som bare til en viss grad er satt inn. I Sovjet-Samveldet går 4-5 millioner velutrustede soldater ennå ikke vort i kamp, i Kina står mangfoldige millioner som bare venter på våpen, og etter den positive holdningen som de indiske nasjonalistbevegelsen inntar, byr også India på enorme resurser. Krigens utfall er spikret fast, men en skal være forsiktig med å spe på varigheteh. En krig som spenner over hele kloden er ikke avviklet på en natt. De allierte kan ennå tape betydelig terren, men ingen ting ville være verre enn om hovedoffensiven ble innledet på et for tidlig tidspunkt. Sovjet-Samveldets ypperlige strategi bør kunne virke stimulerende på alle utålmodige. Under alle påkjennningene har russerne spart sine hovedstyrker. Selv nå blir de fremdeles stående øst for Volga inntil tidspunktet for den store offensiven er inne, f.eks. en gang iløpet av høsten.

Om Tysklands krigsstyrke i dag vet vi virkeligheten meget lite, men vi må framfor alt vokte oss for å undervurdere den. Uten tvil er det mangel på folk til armeen og til krigsindustrien som reiser de største vanskene, og over hele Europa gjør tyskerne nå fortvilte anstrengelser for å redde situasjonen. De treffer alle forberedelser til tvangsrekvirering av arbeidere fra de okkuperte land. Det blir meldt at tsjekkiske skolebarn blir sendt til krigsproduksjonene i Tyskland. Det er dessuten truffet avtale med Vicy-regjeringen om arbeidskraft fra det uokkuperte Frankrike. Göring har sannsynligvis hatt holl med seg hos Mussolini når det gjaldt å skaffe flere soldater til Østfronten. Men i Ungarn, hvor den tyskfiendelige stemningen stadig brer seg, har hverken Rippentrops, Cianos eller Keitels besøk kunnet bevege Horthy til å love nye soldater til Østfronten. Spørsmålet er nå blitt løst ved at 200,000 rumenere fra ungarsk Transsilvania er blitt sendt av gårde. Dette har imidlertid ikke vakt begeistring i Romania, der generalstab-



sjefen og hans nestkommanderende er gått av som protest mot at flere rumenere skal sendes til fronten. De rumenske tapene går alt opp i 200 000 falne. I Bulgaria er svaret på de tyske kravene avgjort nei, og regjeringen frykter for en krigserklæring til Sovjet vil føre til revolusjon.

Det kan være av interesse å peke på at Fritz Todt er den tredje av Görings venner som er omkommet ved flyulykke i løpet av de siste måned er, mens ingen av Himmlers venner er omkommet. De to andre er Udet og Mölner. Todt kunne i den siste tia ikke i samme grad som før stole seg i Hitlers velvilje, mange av hans verk var tatt fra ham, og gått til utrogede Himmlerkreaturer. Så meget er i hvert fall sikkert at SS. får en stadig voksende makt, i armeen og i administrasjonene. Overalt gjør det. Hitler kan ennå rette et nytt, voldsomt slag mot England men det vil bli det siste. Hva England ønsker på kan en ikke vite noe om, men alt tyder i hvert fall på at det søres på flyene til en kraftig, konsentrert innsats.

### Östfronten.

Det har vært relativt få nyheter fra fronten den siste uka. Voldsomme snøstormer har hindret større operasjoner, og russerne erklærer at de er opptatt med å forberede nye angrep mot Smolensk og Dnjepr. Alle lokale tyske motangrep er slått tilbake, og den russiske framgangen fortsetter. På Moskvafronten har russerne flere steder nådd fram til frontlinjen fra før oktoberoffensiven, og på sørfrenten har det samme skjedd i en lengde av 200 km. Ubekreftede rykter forteller at Hitler har flyttet sitt hovedkvarter fra Minsk tilbake til Warsjava. På hele Leningradfronten foregår det harde kamper, særlig vest for byen. Det russiske kavalleriet spiller her en framtrædende rolle, og det blir meldt om at betydelige tyske avdelinger er isolert og trues med tillintetgjørelse.

Smolensk er direkte truet ved angrep nordfra og sørfra. Russerne rykker fram i retning av Vitobsk og står nå 110 km. fra denne byen som ligger bare 50 km. fra Smolensk. Det pågår harde kamper om det viktige støttepunktet Rshel, som nå er fullstendig oaringet. Hitler har gitt ordre om at denne byen skal holdes for enhver pris, og forsterkninger prøver fortvilet å slå seg gjennom. På veien Moskva-Smolensk står russerne nå 20 km. fra Vjasma.

I området mellom Orel og Charkov foregår det bitre kamper uten at det hittil har lyktes russerne å vinne ytterligere terren. Det er åpenbart at tyskerne legger særlig vekt på å holde de viktigste støttepunktene her for derved under våroffensiven å muliggjøre en omgående bevegelse rundt de russiske styrkene i Donnets-dalen. Lenger sør rykker russerne fram mot Dnjepr over stadig bredere front. De nærmer seg Peltiva fra sørøst og dermed jernbanen som fører vestover fra Charchov. De tysk-italienske styrkene som holder Stalino er praktisk talt oaringet. Tyskerne har mistet en stor del av sine beste elitetropper på sørfrenten.

Kampene er foreløpig vesentlig av strategisk betydning. Tyskerne sparer systematisk på sine folk, og det er relativt små russiske styrker i aksjon. En skal derfor ikke overvurdere betydningen av den russiske framgangen. Avgjørende begivenheter kan først ventes til våren. Lykkes det russerne å rette ut buen ved Vjasma, er faren for Moskva fjærnet, og lykkes det dem videre å jage tyskerne ut av Kursk og Charchov, til Dnjepr, vil muligheten for et framstøt mot Kaukasus være meget strekt redusert. Men selv om dette ikke skulle lykkes, har russerne nå langt de største reservestyrkene, som skal settes inn når tia er inne til en offensiv av virkelig store dimensjoner. Den versjonen at russerne når som helst kan stå i Berlin er nærmest av humoristisk art. Det er viktig nok det som er skjedd: at russerne er istand til i denne opp for den tyske invasjonen, selv om de nok kan bli nødt til å trekke seg noe tilbake. Krigen på Östfronten er tapt for tyskerne.



### Middelhavet.

Det kommer fremdeles meldinger om at store tyske krigsstyrker konsentreres langs Middelhavet. Politelige opplysninger sier at det fins minst 5000 tyske fly i Sør-Italia og Sør-Hellas, det tyske ubåtene trenger i stadig større antall inn i Middelhavet, på Pelopones står sterke tyske elitestyrker, og et stort antall transportskip trekkes sammen i aksekontrollerte havner. I Tyrkia kan det spores atskillig uro i anledning av de forestående begivenheter, og de britiske styrker i Syria og Palestina er blitt forsterket. Bombeaffæren i Tanger i spansk Nord-Afrika, som bevislig var arrangert av tyskerne, kan føyes til den rekke av provokasjoner som skal tvinge spanjerne til brud med England. Historien var så gjennomskuelig at den i virkeligheten fikk den motsatte virkning av det tilskuede. Selv innen fascistenes rekke i Spania blir den tysk-fiendtlige stemningen stadig mere uttalt, jo mere tyskerne presser på for å tvinge Spania inn i en ny ulydiggende krig. Det foregår for øyeblikket forhandlinger i Madrid om en felles spansk-Portugisisk opptreden i tilfelle av en tysk aksjon, men det er naturligvis mere tvilsomt om slike forhandlinger kan føre til noe resultat. I fransk Nord-Afrika griper stemningen for de Gaulle stadig mere om seg. Dette har vakt uro i Vichy, og i England regner man sannsynligvis med at Vichy ikke våger å gjøre ytterligere innrømmelser til tyskerne.

Aksestyrkenes framrykning langs kysten av Cyrenaika har fortsatt gjennom hele forrige uke, men det er nå inntrådt en stillstand i kampene. Innen i ørkenen sør for fjellkjeden holder engelskmennene fremdeles sine stillinger, noe som betyr en viss trussel for aksestyrene. Fronten går nå fra et sted 20 km. vest for El Gazala over det viktige knutepunkt El Mikili til Msus som ligger 100 km. sørøst for Benghazi. En liten tysk styrke har rykket sørøstover fra El Agheila og har gjen-erobret oasen Audchila. Det innrømmes nå åpent i England at den tyske offensiven kom som en fullstendig overraskelse, og at engelskmennene av den grunn led betydelige materielle tap, og det ser ut til å gjøre seg en alminnelig frykt gjeldende for at hele Cyrenaika igjen nå oppgis. Forøving treffer de allierte nå alle forberedelser for det tidspunkt da stormen skal bryte løs, og konsentrerer derfor sine styrker ved de mest livsviktige punktene. Det kan ikke lenger herske tvil om at tyskerne nå forbereder sin hittil kraftigste offensiv i Middelhavet.

### Stillehavet.

Natt til mandag den 9. februar lyktes det japanerne etter en ukes voldsomt artilleri- og flybombement å få fotfeste på Singaporeøyas nordvestlige kyst. I de siste dagene har de kunnet utvide dette område som de holder langs Johore-sundet, og de har rykket noe sørøstover langs jernbanen til byen Singapore. Disse japanske resultatene har virket sterkt nedslående i de allierte land. Det står utvilsomt ganske store allierte styrker på øya, men det har ikke vært mulig i løpet av kort tid å reise tilstrekkelig sterke forsvarsverk mot Johore-sundet, hvorfra en tidligere ikke hadde regnet med angrep. Det hadde dessuten lyktes japanerne å sette samtlige flyplasser på øya ut av funksjon, slik at engelske jagerflyene var nødt til å bruke flyplasser på Sumatra som basis.

En seier her vil styrke japanernes stilling meget betydelig. De vil da kunne beherske helt det Sør-Kinesiske Hav og unhindret kunne overføre store styrker til Sumatra og Borneo. Et japansk herradømme over disse øyene vil gjøre situasjonen meget vanskelig for de alliertes hovedstøttepunkt, Java. Dessuten vil en erobring av Singapore tillate japanerne å samle større styrker angrepet på Burma, som sannsynligvis kommer til å bli den viktigste krigsskueplassen i Det Fjerne Østen. Her har japanerne ikke hatt noen framgang den siste uke. En oppsiktsvekkende beiring av situasjonen er inntrådt ved at det store indiske nasjonalistpartiet åpent har gått inn for kampen mot ditaturdatene, og ved Tsjang Kai-sjeks besøk i Delhi, der han konfererte med nasjonalistpartiets fører Nehru om felles forsvar mot japanerne. Nehru og



en rekke andre nasjonale foregre har hatt meget intimé russiske forbindelser, og dette er delvis bakgrunnen for den mere aktive stilling til krigen som om noen tid utvilsomt vil bli av stor betydning. Kineserne og indere teller tilsammen 600 millioner mennesker, og disse verdige menneskesurnene vil komme til å spille en viktig rolle i krigens avgjørende fase.

Ellers fortsetter de japanske angrepene over hele det sørvestlige Stillehavet. Fra Kina meldes om en ny kinesisk seier øst for Kanton, der byen Hveitsjau nå er på kinesernes hender. På Filippinene har de amerikanske styrkene slått nye japanske angrep tilbake.

Som vi bebudet har NS. fått mandat av tyskerne til å øke terroren mot den norske fronten, fordi det ikke er mulig å oppnå noe av frivillig-hetens vei. Den første forsmak foreligger nå i form av "forordningene" om en norsk Hitler-Jugend gjennom N.S.U.F. og om tvangsorganisering av lærerne i Lærersambandet. Flere lignende tiltak er på trappene. Etter hvert som de kommer skal vi ta stilling til dem.

Hva lærerne angår, vil de neppe få høve til å ta noe standpunkt til medlemskapet. NS. vet hva svaret ville bli om det skjedde. Enkelt ut fra at lærerne simpelthen vil bli innrullert alle som en, og kontingenten" vil sannsynligvis bli ordnet ved tvungstreke i lønn. På denne måten kan NS. lage sin masseorganisasjon. Men lærerne på sin side har to klare oppgaver: Den første er å sørge for at lærersambandet blir en død organisasjon like fra start (som t.eks. Leggeforbundet har vært det). Den andre er å holde absolutt fast front når det gjelder selve skolearbeidet - der kommer hovedslaget til å stå, og der vil det heller ikke bli firt.

Like klart er det at det kyniske anslaget mot barna gjennom "Stang-Jugend" må møtes med all kraft, hvorledes enn tiltaket fremmes. Fremgangsmåten vil være gitt når det blir klart hvorledes NS. akter å realisere sine forbryteriske planer.

Ellers kan man vente "Fredsslutningen" med Tyskland i meget nær fremtid. Vi finner ingen grunn til å ofre plass på begivenheten.

+

Den 1. februar - "Norges største høytidsdag" - rettet NS et av sine groveste anslag mot den norske kirke og kristenfolket i Norge. I Trondheim ble Domkirken etter krav fra NS stengt for domprost Fjellbu til høymessen som stedet ble gjort til et propagandemøte for NS med forrederen Blessing-Dahle som "forretter". Da domprost Fjellbu ville holde høymessen senere på dagen, og folk strømmet til, gikk politiet på med kyllene. Bak disse opprørende begivenhetene stod Kirkedepartementet. Nidaros biskop, Støren, har sendt departementet den skarpeste protest der han bl.a. fr holder: Gudstjensten ved Blessing-Dahle var ledd i et politisk program. Da domprost Fjellbu ville holde den ordinære høymessen kl. 14, hadde en tallrik menighet fylt hele den øvre delen av kirken, men politiet under ledelse av politifullmektig Lindheim grep inn, stengte dørene og forbød flere å gå inn. Politiet handlet etter beskjed fra NS lagfører Prahl Pettersen som igjen hadde ordre fra byråsjef Salberg i Kirkedepartementet. Biskopen søkte å berolige folkemassen utenfor kirken og ba den gå hjem. Bak de stengte dørene forrettet så domprosten høymessen. Biskopen mottok senere et telegram der det het at gudstjenesten (høymessen) "ble avlyst etter kirkeministerens ønske da den var oppfattet som en demonstrasjonsgudstjeneste likeoverfor festgudstjenesten kl. 11." Biskopen sier i sin henvendelse til departementet: "Jeg må som Nidaros biskop nedlegge den skarpeste protest mot at politiet på grunnlag av en telefonsamtale med en byråsjef i Kirkedepartementet går til et visst uhørt skritt som å søke å hindre avholdelsen av en gudstjeneste og hindre menigheten i å komme inn i kirken. - Jeg finner det helt utenfor den ossi av Kirkedepartementet benyttede alminnelige



administrative fremgangsmåte at man avlyser, d.v.s. forbyr en guis-tjeneste gjennom politiet - med en politisk organisasjon som mellom-ledd, uten at hverken biskopen eller ve kommende prest blir gjort be-kjent med det fra Departementet selv. - Hvis Departementet ved denne leilighet hadde satt seg i forbindelse med biskoppen, ville man sikkert kunne unngå de oppsiktsvekkende tilrægelser som nu fant sted og som har skapt stor bitterhet blandt byens befolkning. Jeg tør vel også si at uten sin nollkomkost i det kritiske øyeblikk på domkirkegården, ikke saken blitt langt alvorligere for politiet." Gripene var folkets holdning utenfor kirken. Med uniformert poli-ti bakring seg sted "Vår Gud han er så fast en berg" fra folkemassen, siden "Gud signe vårt dyre fedreland" og "Ja, vi elsker." "Love Norge" lød ropet.

+

Terbovens "amnesti" er som en kunne vente en grusom og kynisk hån mot det norske folk og fremfor alt mot de hundrer sorte nordmenn i fengsler, og konsentrasjonsleire og deres pårørende. Inntil i dag har vi bare mottatt melding om/en forsvinnende liten gruppe fanger vil bli løs-latt med det første. Siden "amnestiet" ble offentliggjort har hundre-vis av mødre og barn - som ikke kjente nazistenes grusomhet til bunn - gått i hån og spenning, om de nå skulle se sine kjære igjen. Den "gave" de istedet fikk, var en beskjed om at forbudet mot besøk og pakker til fangene på Grini var forlenget til 15. mars Slik ser Terbovens "høysinn" ut. Vi kaller det hjertesøthet på norsk.

+

En rekke store bedrifter vil bli stanset her i landet av tyskerne i nær fremtid, idet man oppgir råstoff- og Brenselmangel som grunn Arbeidsutanset vil ramme sjokoladefabrikker og tobakksfabrikker, så-ledes Frøia og Pøtteri, og det er grunn til å frykte at også papperin-dustrien blir rammet.

Når en samtidig vet at tyskerne er i full gang med å hente arbeids-kraft til sin industri fra alle okkuperte land, ligger det nær å se en sammenheng i disse begivenhetene.

+

Transportforholdene nordpå og særlig i Finnmark blir stadig slettere. De kysthurtigrutene som ennå går fra Trondheim og nordover krysser Folla og Vestfjorden bare når det er lyst. Rutene er regelmessig opp-satt, men forsinkelser på opptil et døgn hører likvel til dagens orden. Passasjerene er vanlig vesentlig tyskere, sivile og militære. Formentlig for ytterligere å pointere at det er militære mål, får hurtigrutene nå montert en mitraljöse ombord, og videre får de 3 mann til å betjen denne. Hurtigrutene går, som kjent, for tiden ikke lang-er nord enn til Tromsø. Trafikken videre nordover til Kirkenes har v-vert forsøkt opprettholdt med snubåter (ishavsskuter eller skøyter.) Så lenge disse tjente sivile formål, fikk de seile uhindret. I den senere tid har imidlertid også en rekke av disse blitt senket. Dette har ført med seg at de respektive ruteselskaper helt har mittet opp-gi å la båtene gå lenger enn til Honningsvåg. Tyskerne på sin side synes nå helt å ha oppgitt å få fram transport sjøverts lenger enn til Tromsø. MS "Vardö", som de har leid, har således i flere uker ligget rolig i Kirkenes. På grunn av sammenbruddet av kystrutetrafik-ken på Øst-Finnmark, begynner situasjonen her å bli prekær. En kan ikke regne med å få fram forsyninger landverts, og matmangelen be-gynner å bli ytterst følelig. Fylkesmannen i Vadsø har da også gjort oppmerksom på at den sorte nød truer, dersom trafikken på Øst-Finnmark ikke straks blir gjenopptatt. Det må formentlig nå bli spørsmål om konvoiering, men det må det bli myndighetenes sak å ta seg av.

+

Utannelsen av bataljonen Viken av Den norske Legion er nå ferdig og naziguttene skal til Østfronten. Og så? Av det første norske kompaniet som ble satt inn i Ukraine skal det være



mindre enn 15 tilbake, og disse er puttet inn på de tomme plassene tyske geledder.

+

En tysk korrespondent til et nyhetsbyrå skriver fra Oslo, 28. januar om tippingen at man første gang hadde 700 tipper, men at antallet stadig er gått ned og nå er på 500 i alt. Resultatet av blokaden er altså meget oppmuntrende.

Man får forøvrig stadig nye beviser på hvor upolitisk idretten er blitt. På alle idrettskurs er Hitlerhilsenen obligatorisk. Den nazistyrte Oslo Turnforening bevilget 2500 kr. til Legionen og 2500 til NS. Skøytefører Aksel Dähli fra Hamar har midt i sesongen forfremmet to juniorløpere til senior. Årsaken er at 50 % av seniorløperne, nemlig hirdmannen Finn Hødt, skal tilbake til tjenesten i Den norske Legion og at hirdmann Engestangen ikke kunne løpe alene.

+

Som kjent er det på de norske restaurantene to kjøtt dager i uke, og ofte er det ikke kjøtt da heller. Men det forbauser ingen at tyske og på sine restauranter i Norge får kjøtt 5 dager i uke.

+

Studentens sårutvalg ved Universitet har bl.a. til oppgave å innstille ved utdelingen av stipendier. Siste høst sørget NS for å skifte ut de gamle medlemmer med NS folk. Avisene kunne for noen dager siden fortelle at stipendiene nå var utdelt, og at innstillingene fra de gamle sårutvalg stort sett var fulgt av de nye. Det faktiske forhold er at stipendiene bare er gått til NS. folk. Først og fremst er det utvalgenes egne medlemmer som er kommet i betraktning.

+

I Bodø er den kjente øyenspesialist, overlege Jonson ved Bodø sykehus arrestert. Mot sin vilje ble han utnevnt til medlem av "bytinget", men på det første møtet protesterte han kraftig mot sin utnevnelse.

Norsk ferd? -

I Harstad er 18 nordmenn arrestert for å ha unnlatt å levere inn radioapparater.

I Narvik er den 60 årige, kjente rådmann Jacob Kuvås arrestert fordi han ikke ville gå inn i NS.

+

Tyskerne rekvirer stadig flere av de sentrale bygninger i Oslo. Siledes er nå Kirkegaten 14-16-18 samt Sjøfartsbygningen tatt. I det nye kompleks om Solplassen (ved Regnbuen) tar man nå hele etasjer i bygninger ved siden av de tidligere rekvirerte og slir hull i veggene slik at man kan gå inn i ett hus og ut kanskje 3 hus bort ifor.

+

Vi må gi det norske publikum ubetinget anerkjennelse for str iken på Nationalteatret. Kassen har vært på under 20 kroner ved en aftenforstilling. Nå skal opp nazisten Sigurd Eldegards stykke "Fossegripen" og eftersom forfatterne har prosenter blir ikke Eldegard fet av det.

På den annen side må vi minne om str iken på tyske films. Den er ikke så effektiv som ønskelig skulle være. Likledes plikter man å spørre om der kjøres forfilm foran ikke blokkerte filmer (Ufa eller norsk propagandarevy) og i såfall venter man til disse ekstrastykker er ferdig for man går inn i salen.

+

Umiddelbart før Rektor Seip skulle settes i mørkeselle på Grini sto alle 600 fanger oppmarsjert i stram givakt. Da Rektor Seip, etter den tyske underoffisers mening, ikke kvikt nok lystret ordre, slo tyskerne en Rektor midt i ansiktet. Fangene kunne ingenting gjøre. De sto stille og så på. Men hver av dem svor en hellig ed i sitt hjerte.



Da avd. J. B. Hjort kom til Akershus, før han skulle sendes til Tyskland, ble han anbragt i en fra før overfylt selle sammen med 9 tyske straffanger. I denne sellen, hvor der var en nesten utholdelig stank, fikkahn de første 24 timer overhodet ikke mat. Da endelig potetsuppen kom, viste det seg at 10 mann hadde 1 -en skje å spise med. Likeledes hadde de ett håndkle å tørke seg på. Dette hadde ikke vært skiftet siden oktober, altså 3 måneder.

+

Nazisangerinnen Boja Rönneberg hadde konsert i Oslo for en tid siden. Kritikken var mystisk god, men den var også tvangsbestemt av NS myndighetene.

+

Fra Stockholm meldes det oss (det har forøvrig stått endel om det i dagsavisene) at revykunstneren Carl Gerhard var blitt "kidnappet" i bil ved Saltsjöbaden. Gerhard er nazihater og har flere utfall mot nazisternes metoder i sin siste revy, og han har derfor fått en mengde anonyme brev fra tyskerne og deres venner med trusler etc. I sin revy i fjor sang Gerhard en vise om "Hesten fra Troja" som ble forbudt etter premieren etter tysk anmodning. Men Gerhard ga seg ikke. Ved en annen gangs oppførelse kom han inn på scenen og meddelte at visen var "Hesten fra Troja" var forbudt og leste samtidig opp en skrivelse fra departementet. Han tilføyte: "Publikum hører vel at denne skrivelse er oversatt og sikkert også fra hvilket språk den er oversatt." Senere fikk han lov å synge visen med et par endringer.

+